

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Simulatio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Proprias deplorare calamitates, desent em sub preteritu lultus alieni.

M. Iulius Gladus. In perniciosa adulacionem dicit saltem. Ein Angel legen. Ein verdickt essen. Ein Woffsgreub machen. Ein Judas fuff geben.

Alteri manu fert lapidem, altera panem ostentat. Plaut. Torquebitur in eos, qui coram blandiuntur, clam obrestantur: palam amicos agunt, clanculum nocent: aut qui hic profunt, illic ledunt. Simile huic est: altera manu scabit caput, altera malum fertis.

Charadrijon imitans. Xozad giv muvuvuv. Greg. Theolog. Dicit solitum de distimulante, ac rem vtilem occultante.

De reditu quaeritur maiori obnoxius malo. wic i vis wicovuvuv. Vbi quis pravo pudore, tenuissimis malis, quaris remedium, distimulans maior a.

Simia in pupura. wicovuvuv. Lepide transferunt in eos, qui barba pallios, simulant sanctimoniam.

Postico discedere. wicovuvuv. Dicitur, qui sursum abiit, alius sese subiacens: in hos congruet quos pudet a alio on, sed distimulante transferunt in alienam sententiam. inder der Thir vrlau nehmen.

Barbatenus sapientes. Sic appellatur Philosophi & Sophista, in wicovuvuv. Barbatenus sapientes recte torquebitur in hos, qui universam vitam sanctimoniam non in animo, sed in moribus, sed in cultu constituant.

PROFANA EXEMPLA. M. Tullius Tusculanarum quaestionum quinto, scribit Epicurum tantummodo personam induit Philoophi. Eras. in Adagio. Visses, ne ad Troianum bellum iret, boue & asina iunctis erram profundero, & sal ferre cepit, sed altum eius Palamedes detexit. Cic. 3. Offic.

Meton Atheniensis Astronomus, cum infelicem euentum Siculae expeditionis praediceret, mente se captum finxit, & domum incendit, itaque inanus iudicatus, libero dimissus est. Aelian. li. 33.

L. Iun. Brutus, simulata mentis impotentia, Tarquiniorum infidias peritavit. Livius.

Romanus ex monacho quintus Arragonix Rex rumorem divulgavit, campanam tam magnam conflaturum, cuius sonus per totam Hispaniam audiretur. Exertos ea fama proceres, a quibus imperitiae nomine contemebatur, comprehendit & interfecit. Martialis li. 8.

Romanus scurrus Cabba (sive Calba) inuitabit ad cenam Meccenatem. Inde eum & uxorem suam cernens inter se amictantes leni capitis inclinatione dormire simulavit. Interca cum quidam ex feruis foris arrepererat, mentiam, ac visum intercepit: suspiciens, nefcis infelix, inquit, soli me dormire Meccenati? Plut. serm. amatorio.

Dionysius Syracusorum tyrannus hospiti cuidam bono dedit talentum, preterea, quod ab eo audisset insidiatorum quorundam indicia. Eo rumore abstermiti faere insidiatores, ne conceptam iam coniurationem perficerent. Plut. in regum apoph.

Vide Hypochrysis.

Simultas.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Simultas, vt Festus scribit, odium est. Dicitur ex contrario, quia minime sunt simul, qui se inuicem oderunt: & quia simulata loquuntur: potest & a simulatione dicta videri. Ioan. Tisim, comment. in grat. pro M. Cael. Gr. i. 2. q. 2. Hebr. Ehab, inimicitia tum te sta, tum aperta, Gen. 3. 16. A verbo Arabi, inimicitus est, inimicitias exercunt, infelant.

APHORISMATA. Chilonis dictorium est: Sic ama, tanquam osurus: sic oderis, tanquam amaturus. Hoc dicto admonuit, nec simulates tam acriter exercendas, vt pracludatur omnis in gratiam reditus: nec amicos adeo fidendum, vt illis committas, quod si fiant inimici, possint te perdere Gell.

Aristides e concione quadam, in qua frustra Themistocli obstitera, dicebens, clara voce testatus est, res Atheniensium incolumes esse non posse, nisi & ipsum & Themistoclem in banathrum conuicerent: prius habens, morte affici, quam ob duorum simulatam minus recte consuli publicis commodis. Plut. in Aristide.

Crates. Lylandro defuncto, quum de societate belli nata esset controuersia, Agellus adit Lylandri domum, inquisiturus super hac re literas, quas Lylandri apud se detinuerat. Reperit autem praeterea librum Lylandro conscriptum de nouando Reipub. Itaque

quod oporteret regnum ab Eurryonidis & Agide ablatum, his tantum familiis fas erat creare Reges) in communi potestatem Regem eligi ex optimis: quod videlicet hoc honoris decreuerunt, his, qui genus duxissent ab Hercule, sed is, qui tales essent, qualis fuisset Hercules: quomodo quidem virtute, non promerendatione, & illud diuinos honores subiectus est. hunc nem Agellus nitebatur apud ciues euulgare, cupiens per se ostendere, qualis cuius clanculum fuisset Lylandri, non hinc inania eorum, qui Lylandro fauerant. Sed ferunt, non hinc inter Ephoros primas tenebat, verum, ne hinc oratio per se reuocasse ab eo consilio Agellum, ac dixisse: non solum refodiendum Lylandrum, sed ipsum potius orationem caetera fodienam, quod callide, & ad persuadendum accomodatam posita videretur. Hoc factum declarat Lylandri per se factum nem, qui nihil intentatum reliquerat ad regnum ad idem arguit Agellum moderationem, qui paratum posthabuit vtilitati Reipublicae. Plut. in Luc.

Bibulus, quum Pompeio esset inimicus, prius tamen a rogationem tulit, vt vnicus consul Pompeius decreteretur. nim (inquit) Reipublica ab imminente procella per illum tutetur, aut optimo pacendum erit. Egregius animus, qui multatam posthabuit Reipubl. commodis. Eras. Rep. li. 6. q. 1.

SIMILITUDINES. Plut. Sic ut is, qui Prometheum Thefilum cogitauerat, casu tiberita percussit ac discit, vt feruaret hominem, non habere periculo liberaret: Ita non raro fit, vt conuictum perentem & odium impactum medetur animi morbo, vt neglegentia. De Similitate capienda ab amicis.

Si inuenerata consuetudo, ciuam si ledat, tamen huiusmodi pellitur: Ita simulas inuidiam, zelotypia mali memoriam mo reliquit in Moral.

Vide Odium, Inimicitia.

Sitis.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Sitis, Graece δισυδης, & δισυδης, sicut dicitur. Hebr. Tsimah, Tsimman, a verbo Tsimah, sitiuit, quod cognominatum est Majas, & Mithah, emulsi liquoris ad succum siccitatis, vel locus aridus dicitur sitire. Hinc patet, locum exhauro. Est autem sitis appetitus frigidi & humidus, sicut de Anima. Ponitur etiam pro nimia ariditate cuiusdam, sicut fama sitis est, quam virtus. Hinc dicitur sitio verbum, sicut sitis, qui semper sitit: & situbundus, hoc est, sitiens: & sitia hauriendam aquam, quod aquam sitiat.

BIBLICI LOCI. Sitis Christus potaturi aceto, Ioan. 19. 30. sitientibus adferat, a. Sam. 17. v. 27. sitientes vitam aeternam Ioan. 7. 37. Sitis inobediens. Dent. 28. 9. 48.

SENTENTIAE POETICAE. Ouid. 6. Met. Haustu aqua mihi nec ar erit. Sitis mag. Satis accepisse simul Sitis dederis in vna. Ibidem.

Non ego nostras Ablicere hic aris, lassat aq. membra pariam, Sed reuenare sitim: carer o. humore loquens, Et fauces arent, rix que est Sitis vocis in illi.

SENTENTIAE PHILOSOPHICAE. Sitis ex calecente corpore nasci certum est. Arist. phys. 2. num. 30.

Situnt, qui timent, quia eos pulso sanguine siccitas. num. 3.

Sitis cur minus quam famem tolerare possumus, est magis anx. a. vel quia calor, quo vitium, humidum siccum desiderat: vel quia sitis est libido potius & cibi, quam us tantum: vel quia sitis magis contristat, quam famis. senec. 28. num. 5.

Situnt vehementer hi, quorum venter inferiorum exercet, quoniam humoribus deorsum collapsis stomachus tu: sitis enim non nisi per siccitatem orri solet. Alexander probl. 2. num. 100.

Sitis magis agit quam fames. D. Tho. in 2. de cel. 1. 2. 2. 2. Sitis est appetitus humidus naturalis. Per. de Aluer. de senec. vit. 8. mort. 2. 3. 3.

Sitis calidi potus, aut frigidi, aut multi, aut pauci est, summa qualis cuiusdam potius. Plut. de Reipub. dist. 1. Sitis si caliditas quaedam adferat, frigidi cupiditatem duxerit, si vero frigiditas calidi, si ob multitudinis praedicta sitis fuerit, multi cupiditatem inducet, si vero paucitas, iura.

PC
POLYANTEN